

licul

Humor și satiră

Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Epistola lui Bolond Miska către Calicul.

Tisztelt Kálík barátom!

Gye kind vozut jo ke áia voszt fiatalság, kare vacze kartye la magyar egyetem gyela Kolosvár, facse mult háboruság ku Hora nota si dakoromanizmus si háborgatli csendeségu, mult gingyi jo, kum poatye sze talalui la rumuny pe on becsületes vom, la kare sze szkrije on barátságos levél si sze facse kísérlet gye békeség, sze dá mintye si la rumunyi acsela, kare vre dakoromanyia, ke asa kum cseput lukru bizom birom nu poatye sze sztá szusz magyar ország, daké nu poká voi rumuny ku noj, kare jesztye domnyi la ajeszta czara. Azért am pusz szusz la mintya mnyó ká sze facse jo levelezés ku tyinye tisztelt Kálík barátom si sze rugam la tyinye sze dá mintye bun la hela dühös oláh, kare bolonduzestyé ku Dakoromanyia aics, ungye Árpád apánk ontotta vérét.

Jó styi ke tu Kálík barátom patye sze áve mult be-folyás, dáke gvestyeptá pe szegény oláh nép, pe kare duce la gyacze az oláh inteligentzia, kérlek tehat tiszt. Kálík barátom nu sajnáli si retá la jél kum nu totz oláh

inteligens jesztye bolond, jó pótye ducse la tyinye multz pilda, kare, habár jesztye oláh, jesztye bun hazafi si vre sze trejestye in békeség ku noj, kare dát la voj pomunt si szlobozit gyela robija si fekut domny ka si la noj, si adusz egyenlőség la tzara, ka si voj pótye merye la országgyűlés, si pótye ducse la hivatal, si pótye umble la magyar iskola, si pótye punye sarkantyú, si pótye beszelní magyarul etb. satöbbi.

Acsele kare jesztye eszes rumuny vegye lontru annyi joság, kit fekut magyar miniszterium la voj, si pentru csela nu jesztye ellenség la magyarság. Dare minthogy jó akuma facse utazás prin tzara, si nu mere hamarjában la Budapest pone la országgyűlés, trimitye la tyinye acsészta barátságos-felszolitás gyela Déés si gyela Számosujvár, ungye jesztye mult buny magyar rumuny, kare szereti a harát si pe magyar nemzet si nu facse háboruság. Jó számlálui ez alkalommal numai unu gyin acseszt derék románok, kár hogy oláh ember. Jesztye la Gyerla on börtöntanító Drombava László, kare fekut mare szolgálat la főispán si la közjó, ke jél feladta pe rumunyi gyela Déés si gyela Számosujvár, kum munka bányi gyela centrál iskola, kare dat vunguri la voj rumunyi, si jél nu banui si dake zicse la jél dakorumunyi, kum jél jesztye eláruló Judás, numaj sze kápeta cseva rágni való gyela domnyi nostyi. Véz barátom asa trebe sze fi totz rumunyi, kare vre sze figurá becsületes román ember. Más alkalommal maj mult, addig is maradok öszinte barátod.

Bolond Miska.

Portrete contimporane.

Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano.

e din întâmplare român, de meserie avocat, din interes politic, și de naștere un om cu spirit. În momentul nașterii sale — așa ne povestește mōșa — a sberat neîmpăcat, ceea ce s'a privit de cel mai sigur semn, că nuși va petrece vieța tăcând.

În copilăria sa, Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano a dovedit cătră carte o deosebită aversiune, iar devenind flăcău, și voind a fi, s'a făcut autodidact. De aceea tōte defectele științei sale exacte vin a se trece în contul învățatoriului seu.

Mumăsa i-a dat pentru vieță un exterior frumos, minte sănătōsă ș'o pupază, care merită se-i dai de mâncare Cu

aceste trei calități înzestrat, Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano, vedând mulțimea celor ce mint pe nimica, și-a ales cariera celor ce mint pe bani, s'a făcut adecă avocat, sau, cum ȕic frații din țara tragerilor pe sfóră, hoț de două țări.

Cu esteriorul seu frumos, și mai ținând și la proverbul: »Hainele fac pe om«, el s'a bucurat în cercurile sexului frumos mereu de cele mai splendide victorii, și de aci i s'a dat numirea: »Il grand Capitano«.

Știind odată Giovanni Dissono Bombino Bombardemento, că hainele fac pe om, a cugetat, că și vorbele fac idei. Pupăză, sau fabrică de vorbe bună având, nu-era neci odată teamă, că, dispunând de vorbele cuvenite, ideile de sine vor veni. Vorbele însă nu servesc, precum ȕice Talleyrand, numai d'a ascunde cugetele, pe care cineva le are, d'ér și d'a produce cugete, pe care nu le are. Și în asta jace forsa celebrului orator Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano. El știe împodobi cea mai mică ideeă cu cele mai splendide vorbe și totdeuna se bucură d'un succes, care seduce nu numai pe poporul de rînd, care în prima linie nu cugetă, ci crede, d'ér și pe cei mai înțelepți cugetători. Succesele acestea i-au câstigat epitetul: »Bombino Bombardemento«.

Până la alegerile dietali din estan, tótă lumea credea, că Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano nu se ține de partida celor ce întorc mantaua în partea, din care suflă vântul, ci de partida acelora, cari fac vântul. La alegerile dietali din estan s'a dovedit însă, că Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano nu numai știe vorbi multe despre nimica, ci si nimica despre multe, d'ér, că și în tóte are un singur princip: P'acele d'a nu urma neci unul. Cu alte cuvinte,

el, la alegerile dietali din estan a făcut și vânt și și-a întors și mantaua după vânt.

Țapăn la umeri, el cugeta, că poate purta ușor pe amândoi, fără ca se'l observe cineva, dér s'a pâcălit amar. Prins odată cu ocaua cea mică, lumea s'a convins, că cine-i mâna cea dréptă a Innapoimergătorului Joan dela Arad, și mâna cea stângă a lui Tabajdy, nu'și mai poate spăla innaintea națiunei române, cu tot săpunul ce se produce în Europa, obrazul, fără ca se rămâie mânjit.

Din momentul acesta celebrul conducătoriu al Românilor din comitatul Aradului și-a păpat popularitatea cu băbacul. Oile s'au ales din turma lui, și el a rămas cu caprele. Și precum odinióră Pestalocci a agrăit pe școlarii sei: „Domnilor învățați, mișei, ministri, șusteri, poeți și ucigași“, așa putea agrăi Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano pe partisanii sei dela conferința electorală din Arad cu: „Fraților alegători, renegați, trădători, vagabunți și alți mișei!“

Așa cădënd eroul nostru politic cu programa națională dela Sibiu în dissonanță, a primit epitetul: „Dissono“ și ađi pórtă numele complet: „Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano“, un nume, care-i exprimă totodată și biografia.

Se ȃice că Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano a ajuns la sapa de lemn, de care ađi se bucură în opiniunea publică a consângenilor sei, prin lipsa de bani. Nu știu decă ȃisa asta e dréptă, atâta știu însă cu positivitate, că el ađi are în comitatul Aradului mai mulți creditori decât credincioși ai principiilor sale politice.

Pecat de Giovanni Dissono Bombino Bombardemento il grand Capitano, c'a ajuns se ședă pe ruinele popularității sale, ca odinióră Eremia prorocul pe ruinele Erusalimului!

Sus Marcule!

Sus, sus, sus Mărcuțule,
 Ascuteți picioarele,
 Dina, dina, dina, da,
 De nu joci, ătă bâta.

Marcule fecior de urs
 Ridică'ți picioru 'n sus,
 Ba se ridici amêndouă,
 Că te 'nvêț o doină nouă,
 O doiniță funebrală
 Se rêsune și prin țeră,
 Se auță țopănimea,
 Cari ș'au vëndut națiunea,

Țopănimea cea din munți
 Unde cresc brađii cei mulți
 Se auță-accia toți
 Ai munților procopsiți,
 Ce alérgă a'și trada
 Scumpă națiunea sa.
 Sus, sus, sus Mărcuțule,
 Rađemă'ți picioarele,

Și începe a cânta
 Precum eu te-oiu învăța:
 Frunză verde bradule
 Deșteptă-te Jancule,
 Privește din înălțime
 La stricata țopănime,
 Cari au început se sape
 O grôpă 'n carea se 'ngrôpe
 Națiunea românescă,
 Ca se nu se procopsescă.
 Jancule de-ai învia
 Și prin munți de-ai căuta,
 Prin munți pe lângă Câmpeni
 N'ai afla făr putregiuni,
 Putrigaiuri părăsite
 Și de unguri târaite.

Frunză verde smeura
 Plânge-va țopănimea
 Când ochii își va căsca
 La ce bine-i duce Candrea,
 Candrea și cu Cotișel
 Ortodox popă mișel,
 Burz și Sabo catolici
 Mari mișei și buni calici,
 Ortodox vita Nicoră
 Cu rarul de Mătură,
 Cu flămândul dascăl Pașca,
 Cu bravul vițel Nicola
 Și alte multe gunoe,
 Toți cu capete de ôe,
 Din Câmpeni și din prejur
 Dracu se i adune 'n ciur.

Trunchiuri mari naționale
 Pe lung Areș plutitoare.

*

Jancule-al munților rege,
 Privește și te convinge,
 Că feciorii tăi cei bravi
 Cu voia-s la unguri sclavi,
 Îngropând alor naționalitate
 Prin a munților vêrtôpe,
 Jancule de-ai învia,
 Ș'ai vedea patria ta
 Ce vite 'nhamă la ea
 S'o vîndă la vița rea.

*

*

Frunză verde mărăcine,
 Plângeți munți, plângeți coline
 Plângeți brașilor înalți
 Ce creșteți pintre Carpați,
 Plângeți plângerii cu amar
 Pe țopii cei din Ardeal,
 Cari ca oi cu soriciu
 Au ascultat de calici,
 De calicii munților
 Capete-a măgărilor,
 Putrigaiuri românești
 Și trădători ungurești,
 Cari au stricat nația
 În patria lui Horia,

Cari au stricat bunul nume
Ce'l avea odată 'n lume
Românașii cei din munți
Ce i-au stricat niște muți.

*

Scólă Hore vitéz mare
De privește ce-animale
Au ajuns de cârmuesc
Pe bietul neam românesc,
Cum îl trag cum îl hățesc
În jugul cel unguresc.

*

De-ai veni Hore odată
Cu Jancul se faci o ciată
Din români de cei cu minte
Cum ai avut mai înainte,
Și se-mi cureți cu ocară
Neghinele de prin țară,
Atât cele ungurești,
Cât și cele românești,
Cari cu a lor procopsală
Ne fac lumii de ocară.

*

Frunză verde lemn dubit,
Marcule te-ai ostenit,
Frunză verde lemn de salcă
Marcule mai cântă-o lécă
La grópa ce își tot gată
Țópanimea láudată,
Unde au de scop se 'ngrópe
A lor naționalitate.
Acum ceasul mi-a sosit
Și munții i-am părăsit
Și mă duc unde nu știu
Ca 'ndărăpt se nu mai viu,
Pentru că mă cumpără
Ungurii cu mare fală
Dela țópii cei deștepti
Și ca boii de 'nțelepti
Dela țópii cei cu carte
Dracu se și-i lege 'n spate
Și de-acum până-n vecie
Procopsiții din țópie
Toți ai dracului se fie.

c — Scăete.

Urzică Scandalografescu.

Rîde dracul, nu de porumbea, ici de protopopii și popii din tractul Mercurei ș'al Seliștei. Și cum dracul se nu rîdă, când cei-ce mercu strigă: „De șeptedecideori cîte șapte se iertăm păcatele ómenilor“, se excomunică unul pe altul, pentru-că, la alegerile dictali trecute, au păcătuit.

Eu nu's popă, și prin urmare n'am neci darul d'a ierta păcatele ómenilor. Chiar și când ași fi însă popă înzestrat cu puterea de sus d'a lega și deslega, eu mai întăiu ași lega pe protopopul Droc și pe protopopul Dr. Maier, pentru-că au excomunicat pe popa Rău și pe popa Onisifor Borcea, iar pe acești doi din urmă iași deslega de păcatul călcării programei naționale dela Sibiiu. Popa Rău și popa Onisifor Borcea merită pentru călcarea solidarității naționale 25; eu póte le-ași da porție dublă, dér nu merită excomunicarea.

Bine fraților părinți din tractul Mercurei ș'al Seliștei, prin excomunicare voiți voi se curați pe frații voștrii cei

rătăciți? Cum puteți voi cura pe cineva rupând toate legăturile sociale, și dechiarând, că nu mai voiți se aveți atingere și comuniune cu el? Unde rămâne datorința impusă vouă de sfânta scriptură, d'a părăsi turma, ș'a alerga după oile cele rătăcite?

De astădată nu vreau se me ocup de protopopul Droc, pentru-că „Phylloxera vastatrix“ e d'ajuns cunoscută în scaonul Mercurei. Atâta totuși trebuie se reflectez însă, că eu, în locul protopopului Droc, aflând de păcatul popii Rău, îndată mi-ași fi adunat pe toți popii din tract, nu însă ca se excomunic pe popa Rău, ci ca se-i fac un maslu, pentru iertarea păcatelor. A face un maslu, e protopopul Droc cel puțin în stare.

Mai rău decât popa Rău stă popa Onisifor Borcea cu iertarea păcatelor. Acesta, când ar fi avisat la rugăciunile protopopului Dr. Maier, pentru-ca Dumnezeu se-i ierte păcatele, ar fi al dracului, pentru-că Dr. Maier nu-i în stare a-i face o sfeștanie, decum un maslu.

Nu știu cine a făcut pe Nicolae Maier dela Răhău doctor, cu toate că cunosc p'un englez, care, la o academie din Germania, a exoperat pentru calul său de călărit diploma de doctor în filosofie. Cine a făcut însă din Dr. Nicolae Maier dela Răhău popă și protopop în Seliște, acela-i un cal mai mare decât acela, pe care vechii Greci odinioara l'au postat dinaintea porților Troii.

Cându-i vorba de doctor în filosofie, popa Onisifor Borcea dela Seliște mai curând merită diploma, decât Nicolae Maier dela Răhău. Când vine însă vorba la popă, atunci popa Dr. Nicolae Maier, nu e vrednic a deslega curelele dela încălțămintele popii Onisifor Borcea.

Dér se ne abatem nițal dela popa Dr. Nicolae Maier, și se vedem cine-i protopopul Dr. Nicolae Maier?

Ca se pot responde la această întrebare, trebuie se me provoc la cuvântarea, ce ieromonachul Colivă a ținut la instalarea protopopului Dr. Nicolae Maier în tractul Seliștei. Jeromonachul Colivă și-a început cuvântarea sa de instalare cu memorabilele cuvinte: „Scólă Lăzăre, eți patul tēu și te cară, că alt slăbănog vine“!

Și mare adevăr a exprimat ieromonachul Colivă, pentru-ca Dr. Nicolae Maier, ca protopop, atâta-i de slăbănog, de nu se pôte căra pe sine însuși, decum se mai ié și patul cu sine!

Dr. Nicolae Maier, ca protopop, e o nulă ridicată la a șeptea potență a nepotinței.

Dr. Nicolae Maier, când plécă în protopopiatul seu pentru afaceri oficióse, pare că plécă la furat: Nime nu știe în care comună pléca, în care comuna a fost, și când părăsește vroj / comună, urmele activității sale administrative se vęd numai în lada bisericescă. Așa a ținut Dr. Maier estan examenile în comuna Secel, de afară de dascalul și câțiva elevi, nime nu l'a vędut. Așa a făcut dăunați în comuna Sibiel o visită canonică, de numai epitropului i-a lăsat o cuită despre 7 fl. diurne, dér a dóua di chiar și epitropul a fugit după cei 7 fl. cu cuita la Seliște, pentru-că comitetul bisericesc n'a voit se-i crédă, că protopopul a fost în comună etc. etc.

Prelângă atari calități de harnicie hierarchică, nu'nțeleg cu ce obraz s'a ridicat protopopul Dr. Nicolae Maier în piciórele cele dinnapoi, ș'a aruncat asupra popii Onisifor Borcea fulgerul excomunicațiunei.

Iar dacă acei preoți din tractul Seliștei, cari au subscris actul excomunicării preotului Onisifor Borcea țin atâta la demnitatea lor preoțască, atunci eu nu-i înțeleg, cum ei mai sufer un protopop, ca Dr. Nicolae Maier dela

Răhău, în fruntea lor, și cum nu se adună într'un sinod preoțesc, ca se-i decreteze pentru absoluta lui necapacitate hierarhică un: Preat!

Nu'nteleg toate acestea, pentru-că dupa convingerea mea, până-când Dr. Nicolae Maier va fi protopop al Seliștei, acest frumos tract nu va ieși din era întunecimei egiptene.

Cocóna Gurădulce.

Câș, că dór nu ești și tu amorezată!

La noi Români, carii avem mai multe ortografii decât litere 'n alfabet, nu-i mirare decât o fată nu știe scrie ortografice. Și în deosebi nu mă mir d'o fată amorezată,

décă face greșeli în ortografie, pentru-că amorul neci la alte neamuri, cu ortografii mult mai regulate decât a noastră, nu scrie ortografice. Tótă lumea trebuie se se mire însă d'o fată, care nu știe de care gen se ține amarezul ei. Cât!

Mi-a venit o epistolă de amor a unei fete la mână, care ardea, ca păișul, de dorința d'a se întâlni cu amarezul ei la adunarea generală a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român din estan în Orăștie. Acéstă epistolă, plină de erori ortografice, ca câinii de pureci, agrăește pe mult adoratul Joniță, de mai multe-ori, cu: „Scumpa mea Jonița”. Cât!

Amar amarezată trebuie se fie o fată, care în epistolele sale, pre lângă mulțimea de erori ortografice, nu mai știe distinge sexul femeiesc de cel bărbătesc. Atari erori nu află în cele mai inferioare pături ale poporului nostru. Eu am cunoscut o fată de cărbunariu din Sebeșul superior, care în viața ei dór neci n'a trecut pre lângă școlă, decum se știe scrie epistole de amor, dér totuși știe face deschilinirea între sexuri, și agrăia pe Joniță al ei, cu tóte că acesta avea o gușă de cel puțin trei chilo, cu: Guțul meu Joniță. Cât!

Nu știu observat'a Jonița erórea sa genitală în epistola amorezei sale Sofia, dér, décă obvin la noi atari erori în epistolele de amor, atunci e timpul suprem ca se ne vedem de școle pentru cultivarea sexului celui frumos. De aceea asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român, face fórte înțelepțește, că, după 23 de ani, venind la mintea românului cea din urmă, convertéză fondul academiei de drepturi în literatura crătințelor și cultura fustelor naționale. Cât!

Eu sum sigură, că chiar și domnul Harșan, décă va ceti epistola Sofiei cătră amarezul seu Joniță, ce mi-a

venit mie la mână, nu va mai combate înțelepciunea convertătoare de fonduri a asociațiunii transilvane. Câț!

Cu toate acestea mie mi se pare, că asociațiunea transilvană pentru literatura și convertirea fondurilor streine, votizând pentru înfirmitățile frumosului sex într'un an mai mult, decât în 10 ani pentru sexul cel urît, însuși a comis o eróre sexuală. Câț!

Se fim întru toate dreți și se nu ne amăgim de credința, că fetele noastre ajungând chiar și cea mai înaltă culme culturală, amorezându-se, nu vor mai comite în epistolele lor erori ortografice. Eu una nu stau bună pentru fetele noastre, precum nu stau bună neci pentru cotocul, care se călugărește și se joră, că nu va mai mânca șóreci. Câț!

Eu nu's necidecum contrară înființării de școle pentru creșterea și cultivarea frumosului nostru sex, cu toate că sum convinsă, că ceea ce o mamă nu póte face din ficsa, școla nu va face până-i cucul. Nu pot însă aproba conclusele asociațiunii transilvane pentru literatura fetelor și culdușirea iuriștilor, prin cari se dau tinerelor fete de odată 40000 fl. ca zestre d'o problematică valóre spirituală. Nu, pentru-că me tem, că fetele noastre ne vor eși din nou proiectatul institut de creștere atât de învățate, încât fitorii lor bărbați, în toate afacerile căsătoriei, n'o se mai aibă vot, și eu știu din propria mea experiență, că-i vai de casa, unde cotcorozesc găinile și cocoșul tace. Mițuluc!

Stan Pățitul.

Popa Dobrin din Bucium, țara Oltului, era se pățască dăunăți una nepățită.

Într'o ȝi iese popa Dobrin din curte în uliță, tocma când vacile venéu în sat. Taorul satului încă se afla între vaci.

Ce o fi cugetat taorul, vėdénd pe Popa Dobrin între vaci, ce nu, nu știu, destul, că se repeđește, bagă popii córnelé prin fundul nădragilor, îl ridică, ca p'un prapore,

în slavă, și, boncănind turbat, plécă cu el pe uliță la vale. Popa da din mâni și din picióre, ca o rudașcă, când o prinți de spinare, dér tóte înzëdar.

Bărbații din Bucium, vëdënd pe popa Dobrin în córnele taorului, rídeu, ba unii matilițioși đicéu: Așa-i trebuie, ce caută între vaci!

Nevestele, din contra, dela natură mai milóse fiind, compățiméu pe bietul popă, dér le lipséu mijlócele de scăpare.

Așa boncânea taorul, cu popa-n córne, neconturbat pe uliță la vale.

Norocul popii Dobrin c'o nevéstă din Șercăița, care trecënd prin Bucium cătră casă, se întâlne cu taorul și cu popa. Nevéstă din Șercăița, o tineră cu multa presentă spirituală și curaj innăscut, vëdënd pericolul, în care se afla popa Dobrin, a scos iute o varză, ce avea în șurtă, și a aruncat-o dinnaintea taorului. Taorul lacom plecându-se după varză, nevéstă a prins pe popa-n brațe, l'a smuls din córnele taorului și dute cu el preste un gard printr'o grădină.

Așa a scăpat nevéstă din Șercăița pe popa Dobrin din pericol.

D'atunci popa Dobrin n'a mai ieșit între vaci, iar ómenii numesc pe nevéstă din Șercăița „preotésă“.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Nu știu ce tot are Gazeta Transilvaniei cu așchia din ochiul deapropelui, și de bârna din ochiul propriu nu se 'npedecă. Vei fi cetit, că Gazeta Transilvaniei iar a aflat un păr în laptele credinței gr. or. și de loc l'a arătat la tótă lumea!

Pupăză: Gazeta Transilvaniei are tótă dreptatea, pentru-că de părul ăla, decă nu'l scóteți curênd din lapte, vi se serbezește credința!

Colac: Decă credința vóstră, în care Ovreii înnótă, ca muștele-n smântână, nu s'a serbezit, atunci neci a nóstră dór nu se va serbezi, pentru-că metropolitul a amânat consistoriul metropolitan. Ș'apoi metropolitul nostru, la

amânarea consistoriului metropolitan, a avut motive binecuvântate, pentru-că a trebuit se bineveneteze pe Maiestatea Sa Împăratul la Arad!

Pupăză: Slăbește-me cu binecuvântările metropolitului vostru. De binecuvântările metropolitului Miron numai Măierile se cunosc!

Colac: Ei, și de binecuvântările metropolitului vostru numai Ovreei se'ngrașă!

Pupăză: Dér noi avem cel puțin un metropolit, de care, când dispune ceva, tótă suflarea șuvăie din códă. La voi însă nu mai ști cine-i metropolit, Miron sau Babeș; pentru-că, precând unul amână consistoriul metropolitan, celalalt îl convócă!

Colac: Dór chiar d'aceea șuvăie și Gazeta Transilvaniei din códă, și nu strigă-n lumea largă, că metropolitul Vancea a dat alimentarea tinerimei din noul seu seminarium ovreii Sinberger Salamon et Comp. în arênda, iar lui Mendel i-a asigurat arênda dominiului din Cetatea-de-Baltă? Și óre nu-i păcat mai strigătoriu la ceriu a încredința hrana tinerimei școlare Ovreei, cari vënd țăreanului, în loc de rachiu, vitriol, decât amânarea unui consistorium metropolitan? Un ovreiu se'ți fiérbă copiilor tei în păresemi bucate de post? Pfu!

Pupăză: Veți la asta n'am cugetat sóțe! Acum vèd eu, că la amêndoi trebuie se ne fie rușine ce metropoliti avem. Dér așa ne trebuie! Noi sântem de vină, pentru-că nu ne ținem de sfânta scriptură, care învétă: „Barba, care nu produce ródă, tăiată trebuie și aruncată-n foc!”

Colac: Ție și ușor se urmezi sfânta scriptură, pentru-că metropolitul vostru-i ras!

Sentințe petecite.

Norocul, că Dumneșeîta dreptății e orbă, pentru-că, când ar vedea dreptatea, ce ministrul Trefort a făcut doctorului Silași, ar arunca cumpăna din mână.

* * *

Jubileul de 700 de ani al venirii Sașilor în Transilvania, se asemănă, sub regimul lui Tisza, cu fluieratul olariului, când și-a răstornat carul cu ólele.

* * *

Cogălnicean a ȃis: „Țăreanu e talpa țării“, ȃer și-a uitat se adaoge: „din care toți mișeii 'și fac opinci“.

* * *

Visitele împăraților și regilor sânt pregătiri solemne, pentru-ca popórale, ca mâne, se'și mănânce reciproc coliva.

* * *

Prin înlocuirea doctorului Silași cu Moldován Gyergyely în catedra universitară din Cluj, literatura română a primit pentru o priveghitóre o cióră-n schimb.

* * *

Dracul, când n'are lucru, 'și cãntărește códa; metropolitul Miron Românul amână consistoriul metropolitan.

La unii amici.

Mi ești amic, căci punga-mi sună

Și-mi veđi mintea cam nebună,

Că speséză greu, orbește

Ca se trăim pretinește.

Dar de-ași ȃice num'odată

Plătește frate și tu,

Ași cădea-n grea judecată,

Ori c'ai ȃice: mai ȃă tu!

'Mi ești amic, că toate-ți spun
 Ce am făcut, ori rău, ori bun,
 Și spunându-ți pretinește
 Tu me aplauzezi frățeste.

Dar se-ți calc voia odată,
 Ah, pretinia încetă
 Și din bunul meu amic
 Te câștigaiu inimic.

Copilul tati dela noi din sat.

Birtășița îngrijată.

Popa: Jupânésă dragă, untul esta nu-i prea prospêt!

Birtășița: De, e nițâl cam rânced!

Popa: Asta mi-o potei Dta mai nainte spune.

Birtășița: Așa-i, dér n'am voit se-ți stric apetitul!

Motiv.

A: Ui la tistul ala, veți p'acolo a ploat, pe unde a crescut ala!

B: Mie mi-ar mai plăcea se am, la iarnă, mantaua lui, decât se fiu așa de mare!

A: Și veți, eu tot n'ăși vrea se fiu în pelea lui!

B: Pentru ce?

A: Pentru că mi-ar fi prea lungă!

Anticipațiune.

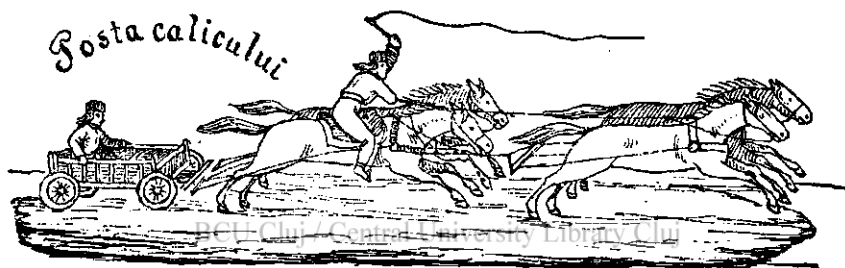

— Ce ți la mână sôte, d'o porți legată?

— Nu mi neci dracu, mi-am legat'o numai, ca se-mi hodinéscă nițâl, pentru-că mâne plec la oraș, și am se rad avocatului meu o palmă!

Servițiul telegrafic. Agenția Calicului.

Virful Grópei, 30 August. Comitetul expozițiunei naționale române din 1881 dela Sibiu, în ședința sa plenară de ieri, a decis amânarea facerei socotelilor despre întratele și ieșitele expozițiunei naționale, până atunci, până-când tótă musca va face miere, și prin urmare și sub códele cailor vor crește faguri.

Singhilei cu hinterladër: Ași fi curios se știu, bucuratus'au sfinții, vedënd, că Vancea ve bagă pe popa cu gendarmii în biserică? Nu ve supërați. Eu cunosc p'un popă, despre care știu sigur, că se bucură dracul, pentru că Vancea nu'l pôte scóte cu gendarmii din cârciumă.

D-lui X în București: Décă chiar vrei se ști cine-i autorul articolului de fond al Viitoriului, publicat în Nr. 8 al Calicului, 'ți spun, că-i un prost, și'l mai chiamă și Vlad.

D-lui Tyras: Trimite atari zame lungi la adresa protosincelului Hilarion, care, după cum se sună, tocma acum lucră la un „Chiriadromion”. De dreptul, ce mi'l dai, ca se schimb ce nu'mi place, 'ți mulțamesc. Chiar și după schimbările, cari le-ași potea face, tot acea sórte ar merita operatul, care merită fără schimbări, adecă focul.

Înțeleptului Solomon: Prețuesc munca D-tale, dér me tem se nu ne stricăm amândoi cu abonenții Calicului. Numai când obiectul ar fi d'un interes mai general, m'ăși supune la o prelucrare. Lasă se'l acăț cu occasionalminte de alte evenimente, și vei fi mulțămít

D-lui Opincariu: În numerii cei mai de aprópe ai Calicului vréu se dau istoriei Țiganilor în cap. După aceea vom vedea. Altcum eu nu sum amicul istoriilor lungi.

D-lui Buche: Am aflat și din ȓiare, că reprezentanța opidului Reșinari, cu ocasiunca esamenelor din estan, a dat dascalilor veniți din satele vecine ca óspeți un banchet atât de splendid, încât toți au leșinat de fóme.

Atare banchet singur sub reprezentanța de ađi a opidului Reșinari se póte aranja. Odiniórá, când ședéu domni la masa opidana din Reșinari, mai cădéu și firmituri de pe masă. Ađi șed niște flămânđi la acea masă, cari, ȓa lăcustele, mącând, nu lasă firmituri.

Mai multor Domni: Notificați'mi casurile întêplate așa precum le povestesc ȓărenii-n sat, și decă'mi mai adăogați defectele sau virtuțile notorii și bătátóre la ochi ale persónelor respective, atunci ve asigur d'o lucrare cu efect. Una numai ve rog: Comunicați'mi tot déuna adevêrul. Eu nu cruț pe nimenea, nu vréu însă se atac persóne nevinovate, precum mi se afirmă din o parte credibilă, că ași fi făcut cu canonicul Bilț în chestia administrării fondurilor.

Abonament nou la Calicul.

Pentru triluniul Octombrie-December 1884 deschidem un nou abonamânt la Calicul, cu prețul de 75 cr. sau 1.75 franci.

Cu exemplare complete dela începutul anului mai putem servi.

Exemplare complete din anul 1883, se vînd a 1 fl. 50 cr. sau 3.50 franci.

Din anii 1881 și 1882 nu se mai află exemplare complete.

Rogăm pe P. T. abonenți ai diarului nostru, a grăbi cu trimiterea abonamentului restant, ca expedarea se nu sufere întreruperi. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administrațiunea Calicului.